

Standpunktet fra 2den Behandling i 1877—78, er det meget tvivlsomt, om jeg vilde have været med til at bevilge en eneste Skilling til den nordre Dømming, fordi jeg nærer Frygt for, at den i Virkeligheden stader Skibsfarten. Derimod nærer jeg aldeles ingen Tvivl om, at den søndre Dømming, her er Tale om, baade er besparende for Statskassen og uden Ulempe for Skibsfarten; og da den engang er bevilget af Folkethinget, af Rigsdagen, og er en endel af den Rjæde af lignende Foranstaltninger, der skulde omspænde Rigsbenhavsns Farvande, er jeg aldeles enig i — og jeg tror ogsaa den ærede Ordfører for Mindretallet er det — at den Bevilling, her foreslaas negtet, kun betegner en Udsættelse og ingenlunde kommer bort fra det Standpunkt, Rigsdagen engang er gaaet ind paa. Jeg føler mig nu overbevist om, at denne Udsættelse kan taales. Krigsbestyrelsen kan nok lægge Vægt paa den og sige, at det er mere betryggende at gjøre det strag osv.; men det kan man jo sige om alle mulige Foranstaltninger, der søles Savn til; og efter de Fremskridt, vi har for har have gjort i den Retning, er det min Overbevisning, at vi baade kunne udsætte disse 90,000 Kr. og dele det forlangte Beløb til passive Søminer, eftersom vi have foreslaaet at bevilge Halvdelen i har, uden at vi behøve at ømme vor Samvittighed i saa Henseende; begge Dele ville saa kunne rettes i den nærmeste Fremtid. — Hvad Marineministeriet angaar, vil jeg sige, at Nr. 168 er, som de Herrer se, kun en Udsættelse; det er ingen virkelig Besparelse, naar vi foreslaa en større hurtig Torpedobaad delt i 2 Beløb. Det, der har ledet os til at stille dette Forslag, som vi ere bestemte paa at fastholde, er væsentlig den Betragtning, at den ærede Marineminister ikke vil kunne faae denne Baad bestilt og her hjem saa tidlig, at han med Nytte vil kunne fuldende sine Prøver med den, inden Vinteren kommer. Naar dette er Tilfældet, lides der intet Tab ved, at Restbevillingen, de 100,000 Kr., bliver udsat til Begyndelsen af det følgende Finantsaar. Saa har Ministeren Baaden til Prøve i Foraaret 1881 og kan derefter foretage sine Overveielser. Der er en Sidebetragtning, som ogsaa har ledet os til dette Forslag. Der er paa det nuværende Budget fremkommet fortsættende Bevillinger til 3 forskjellige Diemed: Kongens Dampstib, en Kran og Seilbriggen, som er bevilget ifjor, til et Beløb af 4—500,000 Kr. Naar vi nu vedtage Ministeriets Budget omtrent som af os er foreslaaet, saa faae vi næste har kun fortsættende Bevillinger paa 2 Punkter, nemlig 100,000 Kr. til denne Torpedobaad og 115,000 Kr. til hurtig flydende Skjts, i Alt altsaa 215,000 Kr. Den ærede Minister vil altsaa se, at vi avancere ham til Løttelse ca. 250,000 Kr. i denne Henseende. Dette er ikke uden Fordel senere; men negtes kan det ikke, at denne Sidebetragtning berettiger os til at tage

en vis Del som fortsættende Bevillinger, foruden hvad der allerede staar, og hvad der staar, er allerede et Fremskridt imod, hvad der tidligere stod. Jeg indrømmer, at den ærede Krigsminister er meget mere bunden ved sine store Bevillinger, og at det falder lidt stærkt ud paa andre Bevillinger. Dette forudsættende Vaand vil jo imidlertid blive løst i det følgende Finantsaar. Naar vi ikke have sølt os tilfredsstillende ved Forslaget Nr. 171, som det ærede ordførende Mindretal har stillet, og som gaar ud paa at bevilge 10 Stykker hurtigflydende Skjts, saa er det ikke, fordi vi ikke med hele det øvrige Udvalg, altsaa ogsaa med det ordførende Mindretal, mene, at det er et Vaaben, som det er nødvendigt at anskaffe, og at de 30 Stykker, der forlanges, ingenlunde ere for mange, men fordi vi anse det for mere besparende at søge Kontrakten afsluttet paa een Gang med to aarlige Leveringer end at bestille blot 10 Stykker. Svært skal jeg ikke finde Anledning til at komme yderligere ind paa Enkeltheder. Jeg skal i denne Henseende henvisse til Slutningen af vor Betænkning, hvoraf det fremgaar, at, saafremt der maatte være et eller andet Punkt, som kan ombyttes faaledes, at det ene sættes før det andet, væsentlig indenfor den samme finantsielle Grændse, ere vi selvfølgelig villige til med det øvrige Udvalg og med Ministrene at søge at gjøre Bevillingerne saa gavnlige som muligt for de Formaal, de skulle tjene.

Krigsministeren (Kauffmann): Naaget Krigsministeriet har været meget maadeholdende i sine Forlangender paa § 26, hvad der jo ogsaa ved Finantslovens 1ste Behandling her i Salen blev erkjendt, synes det dog, at det, der kan ventes bevilget, er høist ubetydeligt. Det er just ikke meget opmuntrende til at vise Moderation paany. Der var i Alt ifkun forlangt en Sum af 1,688,700 Kr., og deraf hørte de 800,000 Kr. til Bevillinger fra ifjor; det var nemlig det 2det Bidrag til de 6 35½ Centimeters Kanoner. Til nye Forsvarsforanstaltninger, Nybygninger osv., er der altsaa iaar kun forlangt 888,700 Kr. Hvor Meget foreslaas der nu bevilget? Det første Mindretal foreslaar, naar der ikke tages Hensyn til de store Kanoner, at der skal bevilges 128,700 Kr. Det andet Mindretal vil give noget Mere, nemlig 182,000 Kr. Kun det tredie Mindretal indtager det efter min Formening rigtige Standpunkt, nemlig at følge med Krigsministeren igjennem Lykt og Lyndt. Jeg kan ikke erkjende hverken de politiske eller de finantsielle Standpunkters Berettigelse. Jeg holder mig udelukkende til det saglige Standpunkt, naturligvis naar dette saglige Standpunkt ikke kommer i Strid med, hvad vore Finantsformaa at præstere. Jeg har af de to Mindretal næsten ikke faaet en eneste af de større Poster bevilget. (Lh. Nielsen: De store Kanoner!) Ja, de ere jo ikke for iaar! Der er dog